ΚΩΔΙΞ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ

Κῶδιξ τῆς Μητροπόλεως Σηλυβρίας χαρτόδετος 0,36×0,26 ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1819 ἕως 14 Μαΐου 1876. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν σελ. 5—6 καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Σελ. 1 εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς: [1]).

Ἀνεδεξάμενος τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας, ὁ Προκάτοχος ἡμῶν κῦρ Μακάριος, κατὰ τὸ ᾳωιδον ιδ΄ ἀρχιεράτευσεν ἐν αὐτῇ χρόνον δύω. ἔπειτα δὴ μετακαλεσάμενος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ διατρίψας ἐν τῷ Πατριαρχείῳ μῆνας ἑπτά, οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως ἔδωκεν τὴν παραίτησιν του εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χ῝ύ μεγάλην ἐκκλησίαν κατὰ τῷ ᾳωκα ὀκτωμβρίου θ΄΄: καὶ κοινῆς συγκροτηθείσης συνόδου τῶν ἐνδημούντων ἁγίων ἀρχιερέων καὶ σεβαστῶν μοι γερόντων εἰς αἵρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξιοῦντα καὶ ἁρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεξαμένου τὴν ποιμαντικὴν ράβδον. Σκέψεως Γενομένης, κοινῇ ψήφῳ καὶ κανονικῇ ἐκλογῇ, ἀπεκατάστησαν ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον Ἱεροδιάκονον ὄντα τῆς θεοσόστου ταύτης μητροπόλεως Σηλυβρίας, κατὰ δὲ τὸ αὐτὸν ἔτος νοεμβρίου ιε΄: ἦλθον εἰς τὴν Ἱεράν μου ταύτην μητρόπολιν, ἀπολαύσας μετὰ χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας τοὺς εὐλογημένους χριστιανούς μου. εὐλόγησα αὐτοὺς κατὰ τὸ ἀπαραίτητόν μου χθὲς. ὁ δέ γε θεάνθρωπος Σωτὴρ ἡμῶν χριστὸς διὰ πρεσβευτῶν τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου Ἐνισχύσει. καὶ ὁδηγήσει κᾀ μὲ εἰς ποιμαντορίαν πνευματικὴν τοῦ ἐν χειρισθέντος μοι λογικοῦ ποιμνίου ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

ἀμὴν

Ὁ Κύριος Διονύσιος ὑποβεβαιοῖ

Κῶδιξ νέας τέτυκτο τῆς δ' ἐπαρχίας
ἐπ' ἀρχιθύτου Ποιμενάρου τε προσφάτου

---

1) Εἰς ὅλα τὰ ἐκ τοῦ κώδικος διετηρήθη ἡ ὀρθογραφία αὐτοῦ.

λογικοῦ ποιμνίου . . . τῆς Σηλυβρίας
Διονύσιος κέκλητο κλήσει καὶ θέσει,
ὃν χριστέ μου φώτισον, Ἵνα εὐθύνῃ
ψυχὰς λογικὰς εἰς νομὰς σωτηρίους
εἶτ' ἀξίωσον οὐρανῶν κληρουχίας
μητρὸς δεήσει Παρθένου καὶ Πανάγνου.

Ὁ κῶδιξ ἔχει ἐν ὅλῳ 282 σελ.. ἐκ τῶν ὁποίων εἶνε λευκαὶ αἱ σελ. 61, 89, 108, 109, 118—233, 235—239, 251—252, 263, 266, 268, 275 καὶ 280. Τὸ πλεῖστον περιέχει λογαριασμοὺς τῆς ἐκκλησίας μὲ ἐπικυρώσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τῶν ἀρχιερέων. Δὲν εἶνε ὅλα χρονολογικῶς καταγεγραμμένα.

Ἂν καὶ ὁ κῶδιξ σημειοῖ ὅτι ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 1819 ἐν τούτοις οἱ καταχωρημένοι λογαριασμοὶ εἶνε ἀπὸ τοῦ 1823 καὶ ἑξῆς.

1822 (Σ. 2) Τῇ 6 Δεκεμ. προκαθημένης τῆς ἡμῶν ταπεινότητος παρόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων προυχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως, Προσεκαλέσαμεν τὸν κὺρ ῥάλην, ἵνα παραδώσῃ τριῶν ἥμισυ χρόνων λόγον τῆς ἐπιτροπείας του, τοῦ κηροπωλείου.. . γροσ. 320 εἰς τὰ σπητάλια[1]) διὰ χειρὸς κὺρ μηχαλάκι.

1823 Ἴσον. Τῇ 14 Ἰανουαρίου προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ τῶν τιμιοτάτων Προυχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας ὅτε ἅγιος πρωτοσύγγελλος τοῦ ἁγίου τάφου κὺρ Γεδεὼν καὶ συναΐτης κὺρ Πολύκαρπος ἠνοίχθη τὸ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μητροπόλει κυτίον των

καὶ ἐμετρήθησαν τὰ ἐν αὐτῷ σφα γρόσια	322
ἀφαιροῦνται τὸ ἐτήσιον τοῦ ἁγίου γέροντος καὶ φαμιλιάτικα	025
	297
ἀφαιροῦνται κατ' ἔθος παλαιὸν τῷ ἁγίῳ τάφῳ	030
	267

ταῦτα ἐμοιράσθησαν ἐξ ἡμισείας καὶ ἔλαβον ὁ καθεὶς ἀπὸ ἑκατὸν τριάκοντα τρία καὶ μισό.

Ἔξαρχος καὶ ἐπίτροπος τοῦ σεβαστοῦ Γέροντος Σηλυβρίας Παρθενίου ἐπιβεβαιοῖ.

Εἰς τὴν ἰδίαν σελ. διὰ τὰ ὅμοια περίπου ποσὰ τῷ 1824 καὶ 1825

1825 (Σ.4) Τῇ 23 Νοεμβρίου: Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος παρόντων καὶ τῶν Τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ δημογερόντων ἐπροσ-

1) Σπητάλια=νοσοκομεῖα· φαίνεται νά ὑπῆρχε μικρόν νοσοκομεῖον.

καλέσθησαν οἱ Τιμιώτατοι Ἐπίτροποι, ὅ τε κὺρ χριστόδουλος καὶ κὺρ νικολῆς, ἵνα παραδώσωσι τὸν λόγον τῆς ἐπιτροπείας των, ὃν καὶ παρέδωσαν ὡς κάτωθεν φαίνεται ἀπὸ 1820 αὐγ.: Αη ἕως 1825: νοεμ.: 23 εἰς χρόνους 5 καὶ μῆνας 4.... Παράδες 1660 (=γρ. 415) εἰς ὅσα ἐδόθ.: τῷ πέτρῳ σπητάλιατζη...

1826 (Σ. 6) Τῇ 8η Ἰανουα. προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος παρόντων καὶ τῶν τιμιοτάτων κληρικῶν καὶ δημογερόντων τῆς μητροπόλεως παρουσιάσθη ὁ τιμιώτατος Χ"Δημήτριος φέρων τὸ ἐπὶ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου τάφου, ὅπερ ἀνοίξαντες εὕρομεν σφα

γρόσια	377 20
ἀφαιροῦμεν τοῦ ἁγίου Γέροντος καὶ φαμηλιάτικα	025 00
	352 20
κατ' ἔθος τοῦ ἁγίου τάφου τὰ περδὰ (;)	030 00
	322 20

Ἔξαρχος καὶ ἐπίτροπος τοῦ Σεβαστοῦ Γέροντος ἁγίου Σηλυβρίας Παρθενίου ἐπιβεβαιοῖ.

1826 (Σελ. 5) Τῇ αὐτῇ (28 Νοεμβρίου) συσκέψεως κοινῆς γενομένης αὖθις ἐδιορίσθησαν οἱ ἴδιοι ἐπίτροποι ὅτε κὺρ Πολυχρόνης καὶ κὺρ Γεώργιος, εἰς οὓς καὶ παρεδόθη τὸ κάτωθεν φαινόμενον καπιτάλι:

λάδι ὀκ. 210, κερὶ ὀκ. 281, ἀσελπὲν δρ. 270, δίσκους ἀργυροὺς 4, δίσκους πακιρένιους 7, κανιὰ ἀσημένια 3, χάλκωμα τῆς εἰκόνος 1, σαμδάνι τοῦ ἄρτου ἀργυροῦν 1, τάσι ἀργυροῦν 1, σεργούτζια 4, ἄσημι δράμια 200, μάλαμμα κομμάτια 20, ποδιὰ μὲ σεντόνι 1, σταυρὸς μαλαματένιος 1, κανδήλια ἀργυρὰ 12, βερεσέδια 649, σεντούκι πράσινον 1, εἰς μετρητὰ 1196

τοῦ δακτιλίδι	0085
	1281

1857 (Σ. 8) Τῇ 15 φεβρ.: Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος Παρόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων Προυχόντων καὶ προκρίτων τῆς ἡμῶν μητροπόλεως.....

γρ. 350: ὀφείλονται ὅσα ἐξοδεύθησαν εἰς σπητάλια καὶ ἄλλα ψιλλὰ ἔξοδα.....

1827 (Σ.240) Φεβρουαρίου. Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ συνεδριαζόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων Προκρίτων καὶ Δημογερόντων τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως Σηλυβρίας, ἐθεωρήθη ὁ λογαρια-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σμὸς τῶν δύο σχολείων, τῆς τε ἑλληνικῆς[1]) καὶ κοινῆς. καὶ ἐφάνησαν σύγουρα κεφάλαια καὶ τζουρούκικα τὰ κάτωθεν ὀνομαστὶ καταγραφόμενα.

σύγουρα κεφάλαια

γρσ 15723 παρὰ τοῦ μαχαλᾶ δι' ὁμολογία 1821 'Ιανν. α'' πρὸς 60: γρσ. τὸ πουγγὶ τὸν χρόνον, ἐξ ὧν τὰ μὲν 1223, ἀπὸ κὺρ Χριστόδουλον ἀπὸ κὺρ Γιάνκον γρσ: 5500 τὰ λοιπὰ δι' ὁμολογιῶν κεφάλαια

1000 παρὰ τοῦ κοινοῦ δι' ὁμολογίας 1826: 'Ιουλί. 15:
190 παρὰ τοῦ κὺρ Χ'' Πολυτίμου 822: 8βρίου 26:
200 παρὰ τοῦ ἁγίου οἰκονόμ. 821: 8βρίου 26
175 παρὰ τοῦ Σταυράκη Γζαβ᾽δάρογλου 821: 8βρίου 26.

17288 τὰ ἄνωθεν τοῦ οἰκονομ. κατὰ κοινὴν Γνώμην ἐχαρίσθησαν ὅθεν μένει ἐξοφλισμένος.

500 παρὰ τοῦ κὺρ Παναγιώτη 822: 8βρίου 26.
250 παρὰ τοῦ κὺρ δημητράκ. Μαυρούδ. 821: 8βρίου 6
1000 παρὰ τῶν ξαστερνῶν 825: 8βρίου 26
250 παρὰ τοῦ δημήτρι κασάπη [ἢ κακούση] ἀπὸ ρέστα μαγαζί

19288 «γρόσια δεκαεννέα χιλιάδες καὶ δειακόσια ὀγδοήκοντα ὀκτώ. ἐξ ὧν ἡμεῖς σύρομεν ἐκ τῶν προκατόχων μας γνήσια ἐννέα χιλιάδες κεφάλαια τῶν σχολείων. Γνώμη δὲ κοινὴ προσεθήκαμεν ἐκ τῶν Παγγαρὶ τῆς ἐκκλησίας γρόσια 7723: ἤτοι γρόσια ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑπτακόσια εἴκοσι τρία, ὡς φαίνονται ἄνωθεν. καὶ ἐγένετο ἤδη ὅλη ἡ προίκα τῶν σχολείων ἡ ἀνωτέρω. Γνώμη δὲ κοινῇ ἡμῶν καὶ τῶν τιμιωτάτων τζορμπατζήδων καὶ δημοΓερόντων ἐξελεξάμενοι ἐδιωρίσαμεν ἐπιτρόπους τῶν διαλειφθέντων δύο σχολείων. τόν τε τιμιώτατον κὺρ σωτήριον Βαφέα[2]) καὶ τὸν τιμι κὺρ Μανολάκην σωτηριάδην. διὰ νὰ ἐπιστατῶσι μετὰ ἀγάπης καὶ προθυμίας εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν σχολείων. πρὸς οὓς δεδώκαμεν καὶ τὰς ἄνω καταγεγραμμένας σύγουρας καὶ τζουρούκικας ὁμολογίας. ὡς φαίνονται ὀνομαστὶ καταγεγραμμέναι εἰς τὸ ἰδιαίτερον κατάστιχον ὁποῦ τοῖς ἐνεχειρίσαμεν.

1) Θὰ πρόκειται περὶ τοῦ ἔξω τοῦ νεκροταφείου ξυλίνου κτιρίου, τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη ἐπὶ 'Αρχιερέως Παϊσίου (1816–1818), ὡς ἐδείκνυεν ἡ ἄνω τῆς θύρας μαρμαρίνη ἐπιγραφή. Μετὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῶν νέων σχολείων ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς οἰκία.—2) Πάππος ἐκ μητρὸς τοῦ γράφοντος, γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Σωτήρη Τσορμπατζῆς.

τζουρούκικα κεφάλαια

750: γρόσια παρὰ τοῦ κὺρ ἀγαπητοῦ δι' ὁμολογίας ἀπὸ 816: 'Ιαν α'
537: 20: παρὰ τοῦ ἀνέστη χ'' ἀθανάσογλου. ὁμολ 808: ἀπριλ. 23
100: παρὰ τοῦ ἐλευθερίου .... ὁμολ 821: 8βρίου 26
108: 25: παρὰ τοῦ λαζαρῆ χαβαλὲς ἀπὸ Χ'' Κωστῆν [ἴσως Χ'' Κωστὰν]
270: παρὰ τοῦ ἀντώνη κελέση [ἴσως καλὲς] 818: 'Ιαν α

1766: 5
89 παρὰ τοῦ ἀνέστη δανήλογλου .... 818: 'Ιαν α
37: 20: παρὰ τοῦ Γεωργάκη καλο γιάκογλου [ἢ καλομάνογλου] 808: 26
110: παρὰ τοῦ ἀντώνη κεχαγιᾶ 821: 8βρίου 26
1092: 20: παρὰ τοῦ σωτήρη ταζὲ .... 812: 'Ιαν α

3095: 5:
3000: ... παρὰ τοῦ ἀλέξη Βεζυρτζῆ 822: 8βρίου 26

6095: 5:
1000: παρὰ τῶν φαναριωτῶν: 822: αὐγοῦ 14

7095: 5
100: παρὰ τοῦ κωνσταντῆ μαζούρογλου [ἢ μετζούρογλου] ἄνευ ὁμολογί

7195: 5 Οἱ λογαριασμοὶ κατ' ἔτος ἀνέρχονται εἰς 5000 – 10000 γρόσια. 'Ο Σηλυβρίας 'Ιερόθεος βεβαιοῖ

1827 (Σ. 7) Εἰς λ)σμὸν 200 ὅσα ἔδωκαν εἰς ἀγορὰν μιᾶς σκλάβας τοῦ Χ'' Πολυτίμου καὶ 145 εἰς κατασκευὴν τοῦ τοβαρίου τοῦ ἁγίου Δημητ[1]) 12 Νοεμβρίου ΙΩΙΖ (ἴσως ΑΩΚΖ=1827) καὶ ὑπογράφει ὁ Σηλυβρίας 'Ιερόθεος

(Σ. 8) 15 Νοεμβρίου, Γρ. 400 εἰς ἔξοδα τούρκων, 350 εἰς σπητάλια, εἰς κελὶ καὶ ἄλλα ἔξοδα.

1828 (Σ. 9) 'Εδόθησαν γρ. 50 ἀπὸ διδάσκαλον παῤῥησία του

(Σ. 240) Φεβρουαρίου 2: ἐθεωρήθη ὁ λ)σμὸς τῶν δύο σχολείων τῆς τε ἑλληνικῆς καὶ κοινῆς,

1828 (Σ. 241) 'Ιανουαρίου 16: Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ συνεδριαζόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων δημογερόντων τῆς

1) 'Επὶ τῶν ἡμερῶν μας ἐσώζοντο τὰ ἐρείπια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμὸς ὁποῦ διὰ χειρὸς τοῦ κὺρ σωτήρη ἐπιτρόπου τῶν δύο σχολείων καὶ ἐφάνη ὡς κάτωθεν σημειοῖται.

Ὁ κὺρ σωτήρης Βαφεὺς

Νὰ δώση

Ὅσα ἔλαβεν ἀπὸ χ' πολύτιμον κεφάλαιον ὡς ἀντίκρυ φαίνεται	γρσ.	200 :
ὅσα ἀπὸ σάββαν πογιατζῆ διάφορον		100 :
ὅσα ἀπὸ διαμαντῆ ἀφιέρωμα τῆς γυναικός του		50 :
ὅσα ἀπὸ πολυχρόνην χαβαλὲς γιάνησι		20 :
ὅσα ἀπὸ γιάνκον		30 :
ὅσα ἀπὸ ἅγιον γέροντα διάφορον τῆς ἐπαρχίας		100 :
ὅσα ἀπὸ Πέκτον διάφορον τῶν παλαιῶν ὁμολογιῶν		50 :
ὅσα ἀπὸ Γεώργιον ἀνδρίκ . . . . . ὁμοίως ὁμολ.		20 :
ἀπὸ 2 : δόσεις τῆς ἐκκλησίας		13 : 20
ἀπὸ χωρ. ξάστρον διάφορον ὁμολ.		150 :
ἀπὸ μαχαλὰν διὰ χειρὸς δημ.		1269 :
		2002 : 20
ὅσα μένουν σάλδον ἀπὸ ἄντικρυ ὁποῦ ἔχη νὰ λάβη ὁ κὺρ σωτήρης		147 : 26
		2150 : 6

Νὰ λάβη

ἔξοδα διάφορα εἰς τὸ Ἑλλην. σχολεῖον,	γρσ.	19 :
ρέστα μισθοῦ τοῦ Ἑλλην. διδ. τοῦ 1826 : ἔτους		535 :
ρέστα ὁμοίως τοῦ παιδαγωγοῦ ὁμοίως		417 : 36
μισθὸς τοῦ παιδαγωγοῦ 6 : μηνῶν		330 :
εἰς λάδι τοῦ κοινοῦ σχολείου		7 :
ἔξοδα εἰς τὰ τουβάρια τοῦ μοναστηρίου		38 : 20
εἰς κεραμύδια		51 : 20
ἔξοδα εἰς τὸν τὸν Ἑλληνικὸν διδάσκαλον		4 :
εἰς σφουγγάρισμα σχολείου		3 : 20
εἰς 2 : ψάθες		6 :
τῷ διδασκάλῳ Ἑλληνικῷ μισθὸς 6 : μηνῶν		450 :
εἰς κάρβουνα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου		40 : 20
εἰς διάφορα ἔξοδα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου		17 : 20
εἰς κάρβουνα τοῦ κοινοῦ σχολείου		39 : 10
εἰς διάφορα ἔξοδα τοῦ κοινοῦ σχολείου		28 : 20
εἰς πέτρας τοῦ σχολείου		40 :
τῷ νέῳ παιδαγωγῷ μηνιαῖα 2 :		110 :
κυρὰς ὁποῦ ἦλθεν ἀπὸ ἐπιβάτας		4 : 20
ἔξοδα τοῦ ἰδίου τῷ καραμανλῆ		7 : 20
	γρσ.	2150 : 6

1829 (Σ. 11) ἐκ τῶν ὅλων δαπανῶν 7301 γρ. — γρ : 100 τὸν ἑλληνικὸν διδάσκαλον, διὰ χειρὸς τοῦ γέροντος, 150 διὰ ἐλεημοσύνην κοινήν, 50 διὰ τὸ κοινὸν κουτὶ διὰ χειρὸς τοῦ γέροντος, 177 δι' ἕνα γιαφτὰν διὰ νὰ λάβη τοῦ ἁγίου γεωργίου.

1829 (Σ. 242) λ]σμὸς ἐκκλησίας συντεταγμένος ὡς καὶ τοῦ 1829 καὶ εἰς σελ. 243 καὶ 245 τοῦ 1830. Οἱ κατόπιν λ]σμοὶ σημειοῦν μόνον τὰ ἔξοδα. Ἀπὸ 1870 καὶ 1872 (Σ. 90 καὶ 93) σημειοῦνται καὶ αἱ εἰσπράξεις (δοῦναι καὶ λαβεῖν)

1829 (Σ. 11) Δεκεμβρίου 30 : εἰς τοὺς λ]σμοὺς

γρ. 100 τὸν ἑλληνικὸν διδάσκαλον διὰ χειρὸς τοῦ γέροντος
150 διὰ ἐλειμοσύνην κοινὸν
125 ἔξοδα διὰ ἀποθαμένους τῶν σπηταλιῶν
105 εἰς ἔξοδα τοῦ μερεμετιοῦ τῆς μητροπόλεως

1829 (Σ. 242) Ἰαν 24. Ἐκ τῶν δεδουλευμένων περυσινῶν διαφόρων μένουν ἀνοικτὰ εἰς τὸν μαχαλὰν γρσ 1900 : ἤτοι γρόσια χίλια ἐννεακόσια καὶ γρσ 144 ἀπὸ βουτσᾶν ρέστα κυρὰ μαγαζίου τὰ ὁποῖα συμποσοῦνται ὅλα γρσ 2044 : καὶ θέλουν τὰ συνάξουν οἱ ἐπίτροποι. Ἐκ τῶν ὁποίων εὐχαριστηθέντες καὶ εὐχηθέντες διὰ τὴν πρόθυμον αὐτῶν δούλευσιν, αὖθις κοινὴ Γνώμη ἐδιωρίσαμεν τὸν κὺρ σωτήριον Βαφέα καὶ κὺρ σταυρὴν σωτηρίου[1]) διὰ νὰ οἰκονομήσουν τὰς δύο σχολὰς μὲ προθυμίαν καὶ ἀγάπην. πρὸς οὓς δεδώκαμεν τὰς ὄπισθεν καταγεγραμμένας ὁμολογίας, καταγεγραμμένας εἰς ξεχωριστὸν κατάστιχον ὁποῦ τοῖς ἐδώκαμεν.

Ὁ Σηλυβρίας Ἱερόθεος βεβαιοῖ.

1830 (Σ. 41) : Σεπτεμβρίου α' : Καταγραφὴ τῶν διαφόρων γροσίων ὁποῦ λαμβάνομεν διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας ὡς φαίνεται κάτωθεν ὀνομαστὶ ἐν ὅλῳ γρ. 49175 μεταξὺ τῶν ὁποίων 1000 παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Γέροντος κυρίου Ἱεροθέου, 2500 παρὰ τοῦ Παύλου κεχαγιᾶ δανειστοῦ δι' ὁμολόγου πρὸς πενῆντα τὸ πουγγί, 500 παρὰ τοῦ σγήταγα καπιτζόγλου, 15000 παρὰ τοῦ Ὀσμὰν ἀγὰ ὀρονυτζόγλου, 5000 παρὰ τοῦ σαράφη διὰ χειρὸς ἀπτουλὰχ ἀγὰ

1830 (Σ. 244) αωλ φεβρουαρίου κγ' : προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ συνεδριαζόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐπιτρόπων, τζορπτζίδων καὶ Δημογερόντων καὶ τῶν τιμίων πρωτομαστόρων

1) Ὁ εὐεργέτης τῆς Κοινότητος, συνήθως λεγόμενος Σταυρῆ Βεζιρτζῆς, πάππος τοῦ Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους κ. Σωκράτους Σταυρίδου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ψωμάδων καὶ σιμιτζίδων, ἐνεκρίθη δίκαιον, πρέπον, καὶ ψυχοφελὲς καὶ σωτήριον, ἵνα ἀφιερώσωσιν οἱ ρηθέντες μαστόροι ὅ,τε ζῆσος Νεφικτζῆς, κώστας ψωμᾶς, Νικόλαος σιμιτζῆς, τόλιος σιμιτζῆς καὶ ἀλέξης ἀλτόρας τὰ κάτωθεν γρσ. ὅσα δ γρ. δι' ὁμολογιῶν ἦσαν πρὸ καιροῦ ἀφιερωμένα παρ' αὐτῶν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, νὰ μετατεθῶσιν δὲ τὰ σχολεῖα τῶν πολιτῶν σηλυβρίας καὶ νὰ διὰ τὸ ἑξῆς μάλι αὐτῶν τῶν σχολείων καὶ νὰ ἔχωσιν καὶ αὐτοὶ οἱ διαληφθέντες μαστόροι μέρος κτητορίας. διὸ καὶ διὰ τὴν περὶ τούτων ἔνδειξιν κατεστρώθη τὸ κεφάλαιον εἰς τὸν παρόντα κώδικα, ὅπερ ἐπιβεβαιωθὲν παρ' ἡμῶν καὶ ὑπογραφὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαστόρων, μένει ἀναφαίρετον καὶ ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν σχολήν.

Ἕπεται σημείωσις τῶν ποσῶν ἀνερχομένων εἰς γρ. 3055 καὶ κάτωθεν ὁ Σηλυβρίας Ἱερόθεος βεβαιοῖ

1830 (Σ. 243) Ἰαν. 15. 600 τὸν κύρ Δῆμον εἰς ὁλόκληρον χρόνον, 1000 τὸν ἑλληνικὸν διδάσκαλον, 5,20 ἕνα φανάρι τοῦ ἑλληνικοῦ διδασκάλου, 200 τὸν ἑλληνικὸν θὰ δοθοῦν.

1830 (Σ. 242) Ἰαν. 24. ἀναφέρεται ὁ ἐτήσιος λ)σμὸς καὶ εἰς τὰ ἔξοδα, 106 τῷ παιδαγωγῷ ὁποῦ ἀνεχώρησεν, 605 τῷ κύρ Δήμῳ παιδαγωγῷ μισθὸν 11 μηνῶν. 721,50 τῷ ἑλληνικῷ διδασκάλῳ ὅσα ἐδώκαμε μηνιαῖα εἰς μῆνας 11.

1830 (Σ. 245) Φεβρ. 16. 900 μισθὸς τοῦ Κοινοῦ διδασκάλου ἕως Ἰανουαρίου Α' 13,10 τῷ ἑλληνικῷ διδασκάλω δι' ἔξοδα του, 12,10 τῷ κοινῷ διδασκάλῳ δι' ἔξοδά του.

1830 (Σ 246) Νοεμβρ. 16. Ὁ Κύρ Μαργαρίτης ἐπίτροπος σχολείων Γρ. 1250 τῷ γιαννάκη παιδαγωγῷ ἑνὸς χρόνου μισθὸν 831 ἔτους. 780 τῷ κύρ ἀνανία ἑλληνικῷ διδασκάλῳ, 566 τῷ κύρ προκοπίῳ ὁμοίως, ὁμοίως, 1360 τῷ κύρ σταυράκη ὁμοίως ὁμοίως, 766 εἰς διάφορα ἔξοδα τῶν δύο σχολείων, 400 ἔτι τῷ γιαννάκη μηνιαῖα τέσσαρα ἀπὸ α' Ἰαν.

1831 (Σ. 13) Εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν σχολείων γρ. 500.

Ἰανουαρίου 13: Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος παρόντων καὶ τῶν τιμιωμάτων προυχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμὸς τοῦ ἔσω παγγαρίου ὁποῦ διὰ ἐπιστασίας τοῦ κυρίου παρασκευᾶ ἐπιτρόπου τῆς ἐκκλησίας... ἕως σήμερον. ὅθεν ὑποσημειοῖται ὡς φαίνεται ... γρ. 35 εἰς κράββατον...

(Σ. 14) Ἰανουαρίου 13:

300 τῷ κύρ σωτήρη διὰ σχολεῖα ὡς φαίνεται εἰς τὸν λ)σμὸν τοῦ σχολείου.

152 τῷ κύρ σωτήρη δι' ὅσα εἶχε νὰ λάβη ἀπὸ λογαριασμὸν σχολείου ὡς φαίνεται εἰς τὸν λογαριασμόν.

500 τῷ κύρ μαργαρίτη νέῳ ἐπιτρόπῳ τῶν σχολείων.

1831 (Σ 265). Καταγραφὴ ἀκριβὴς τῶν Ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως τῶν εὑρεθέντων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐποχῇ ᾳωλα: Δεκεμ. α'' 1 μία μήτρα Ἀρχιερατική, 1 μία πατερίτζα ζητεφένια, 1 ἓν ὠμοφώριον μικρὸν σατέδικον κόκινον, 1 ἕνας σάκος παλαιός, 1 ἓν ἐπιτραχήλιον παλαιόν, 1 ἓν περιζώνιον καπνισμένον, 1 ἓν στιχάριον χρυσοῦν παλαιόν, 1 ἓν ἐπιγονάτιον κεντημένον παλαιόν, 1 μία ζυγὴ ἐπιμάνικα παλαιά, 1 ἓν τακήμι δικελοτρίκερα ἀσιμένια, 1 ἓν μανδύον παλαιόν, 1 ἓν χαζράνιον ἀπανοξένιον ταῦτα πάντα εὑρίσκονται ἐν τῇ Μητροπόλει. Τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εὑρισκόμενα 2 δύο ἅγια ἀρτοφόρια ἀσιμένια, 4 τέσσαρα εὐαγγέλια ἀσιμένια, 1 ἓν σατέδικον εὐαγγέλιον ... 2 δύω θυμιατὰ ἀσιμένια, 6 χρυσᾶ φελώνια καινούρια. 6 ἓξ ἐπιτραχήλια χρυσὰ καινούρια, 4 τέσσαρες ζυγὲς ἐπιμάνικα καλήτ. 8 ὀκτὼ ἔτι ζυγὲς παλαιοί, 12 δώδεκα ἔτι φελώνια κολανμήσικα [1], 9 στιχάρια κολανμήσικα, 10 δέκα ἔτι ἐπιτραχήλια κολανμήσικα, 6 ἓξ ὠράρια μέτρια 6 ἓξ ἔτι ὠράρια παλαιά, 6 ἀέρες κεντητοὶ καινούριοι, 3 τρεῖς ἔτι παλαιοὶ 7 ἑπτὰ στιχάρια κολανμ, 3 τρία περιζώνια ἀσιμένια, τὸ ἓν καπνισμένον. 10 δέκα καλίμαδα διάφορα, 5 πέντε σεντόνια τῆς ἁγίας τραπέζης, 3 τρεῖς ὡραίας πύλης κολανμήσικας, 1 μία καλὴ καινούρια εὑρισκομένη εἰς τὸ παγκάρι.

1832 (Σ. 15) Ἰανουαρίου 13: 165,20 εἰς τοὺς ἀγάδες πεσκεσλήκια

1834 (Σ. 18) Φεβρουαρίου α': . γρ. 180 τῷ μόρτη [2])

1834 (Σ. 264). Καταγραφὴ τῶν κοινῶν πραγμάτων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει 1834 νοεμβρ. 8: 18 δέκα καὶ ὀκτὼ μαξιλάρες σιγτὰν πεζὶ γεμάτες μὲ λυνόξυλον εἰς τὸ συνοδικόν. 3 τρία μακάτια σιχτᾶν πεζὶ εἰς τὸ συνοδικόν. 5 πέντε μεντέρια μὲ λυνόξυλον εἰς τὸ συνοδικόν, 1 ἕνας περδὲς τοῦ ἔσω σεγτὰν πεζὶ εἰς τὸ συνοδικόν, 5 πέντε περδέδες παραθυρίων πεζὶ ἐγκλέζικον εἰς τὸ συνοδικόν, 6 ἓξ σκεπάσματα ἄσπρα εἰς τὸ συνοδικόν. 2 δύω μητέρια μὲ μαλὶ εἰς τὸν μικρὸν ὀντᾶ 1 ἕνα μεντέρι μὲ λυνόξυλον εἰς τὸ κάτου ὀντᾶ. 5 πέντε μαξυλάρες μὲ λινόξυλον παληαῖς τοῦ κάτου ὀντᾶ. 1 ἓν μεντέρι μὲ

---

1) Λ. Τ. Μεταχειρισμένα.
2) Νεκροκομιστής.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λυνόξυλον εἰς τὸ γιατὰκ ὀδασί 1) 1 ἕνας ταυλᾶς τοῦ μανκαλίου ἄσπρος παλαιός. 1 μία λεκάνη ἄσπρη μὲ Ἰπρῆτι χωρὶς καπάκι παλαιά. 2 δύο τεντζερέδες ὁ ἕνας μὲ καπάκι παληοί, δύο σαχάνια τὸ ἓν λενγκέρι παληόν. 3 τρία βουτζιὰ παληά. Τὰ ἀρχιερατικά. 1 ἕνας σάκος πράσινος παληός. 1 ἓν στιχάρι σεβαΐ σταχτὸν παληόν. 1 ἓν ὁμοφόριον ἀτλαζοτὸν μικρὸν παληόν. 1 ἓν ἐπιτραχίλιον ἄσπρον παληόν 1 ἓν ἐπιγωνάτιον μὲ σίπι κεντητὸν παληόν. 1 ἓν μαντί παληόν. 2 δύω φυλάδες ἀρχιερατικῆς μαύρης παληᾶς. 1 μία μήτρα μὲ τὸ κελῆφι της. 1 ἓν ζευγάρι δικεροτρήκερα ἀσιμένια. 1 μία πατερίτζα σετεφένια. 1 ἓν χαζράνι μὲ τοποῦτι φίλτισι παλαιόν.

Ὁ Σηλυβρίας Ματθαῖος ὑποβεβαιοῖ

Ἀναστάσιος Δημητρίου, γιαννάκος Χ'' κωνσταντί, ράλις τοῦ γιογιάνι, θεόδορος γεωργίου, ... τοῦ Χ'' κωνσταντί

1835 (Σελ 19) Φεβρουαρίου α ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμὸς τοῦ ἴσου παγκαρίου καὶ μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρονται, 8435 τῷ μαργαρίτη ἐδόθησαν μετρητὰ διὰ οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας, 500 εἰς τὸν μαχαλὰν διὰ τὴν βοήθειαν τοῦ ἁγίου γέροντος 200 διὰ φαμιλιάτικα τοῦ ἀρχιερέως μας.

1835 (Σ. 247—249) Ἀπριλίου 10: καταγραφὴ τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας τῶν γενομένων διὰ χειρὸς κυρίου μαργαρίτου Ἀγγελῆ ταυλαρίου μέχρι σήμερον 1835 Ἀπριλίου 10: Γρ. 87981,30 (ἕπεται λεπτομερὴς λ]σμός)

1837 (Σ. 21) Ἰανουαριου 17: γρ. 600 τὸν κύρηλλον μόρτην

1838 (Σ. 265) αωλη 10βρ: γ: φανερώνωμεν τὰ ὅσα πράγματα ηὕραμεν ἐν τῇ Ἱερᾷ μητροπόλει 18: μαξιλάραις σεγιτὰν μπεζὴ γεμάταις μὲ λυνόξυλον εἰς τὸ συνοδ. καὶ οὐδὲν ἕτερον. 3: τρεῖα μακάτια σεγιτὰν μπεζὶ παρ' ὅμοια. 5: πέντε μεντέρια μὲ λυνόξυλον. 1: μπερδὲς σεγιτὰν μπεζὴ τῆς πόρτας συνοδ: 5 περτέδες παρ' ὁμοίως τῶν παραθύρων. 1 ταυλας τοῦ μαγκαλίου παλαιός. 2: 1 λεκάνι ἄσπρη μὲ ἰμπρίκι χωρὶς καπάκι παλαιά, οἱ δύω τεντζιρέδες καὶ δύο σαχάνια ἐπωλήθησαν ἐκαταλύθησαν εἰς μίαν μπακιούρα. Τὰ ἀρχιερατικὰ 1: κορόνα μὲ τὴ θήκη της 1: ζυγὸ δηκηροκτήκερα ἀσημένια μὲ τὴν θήκην των 1: μανδεῖα παλαιὸν καὶ οὐδὲν ἕτερον 1: πατερίτζα σηντεφένια σεσαθρωμένη 1: ἓν χεζρένι παρ' ὁμοίως.

Ὁ Σηλυβρίας Ἰωαννίκιος βεβαιοῖ

1) Λ. Τ. Κοιτῶν.

1839 (Σ. 24) Ἰαν. 12 ἐπὶ ἀπολογισμοῦ 37677 γρ. ἐδόθησαν «εἰς μηνιάτικα διδασκάλων ἑλληνικοῦ 5200, παιδαγωγῶν 1050—250 τζελεμπῆ τὸ ὅλον 1300, διακόνων 275 κράχτου 1375 καὶ εἰς ἕνα λεξικὸν βαρήνου διὰ τὸ σχολεῖον ἀλληλο 125 καὶ εἰς δύο σώματα τοῦ πλουτάρχου εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ εἰς ἕνα τυπικὸν καὶ εἰς πακύρα (;) μητροπόλεως 189, εἰς τὸ καΐκι τοῦ ἁγίου γέροντος μας 150, εἰς τὸν ἐρχομόν του ἔξοδα τῆς μητροπόλεως μὲ τοὺς καϊκτσίδες 336, εἰς κάρβουνα σχολείου 366, εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς μερεμὲτ 335, εἰς τὰ σχολεῖα διάφορα ψιλὰ ἔξοδα 78.

1840 (Σ. 27) Αὐγ. 30. τὸν διδάσκαλον ἑλληνικὸν εἰς 1 χρόνον 5200 τὸν κοινὸν διδάσκαλον εἰς 15 1)2 μῆνας 1985, εἰς κράχτην μισθὸς ἑνὸς χρόνου 1195 τὸν διάκονον ἓξ μηνῶν μινιαία 180.

1841 (Σ. 28) εἰς μηνιάτικα ἑλληνικοῦ διδασκάλου εἰς κοινὸν διδάσκαλον 1975

1842 (Σ. 25) Τελευταία σημείωσις διανομῆς κιβωτίου Παναγίου Τάφου. τῇ 1η Ἰανουαρίου προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ τοῦ ἁγίου πρωτοσυγκέλου τοῦ παναγίου τάφου κυρίου μελετίου, καὶ τῶν τιμιωτάτων προυχόντων, παρεστάθη ὁ μαστρὸ παναγιώτης φέρων τὸ τοῦ παναγίου τάφου κουτεῖον, ἥπερ ἠνοίξαμεν καὶ ἐμετρήσαμεν γρ. 414:

τὸ ἐτήσιον τοῦ ἁγίου γέροντος 25: καὶ τοῦ ἁγίου τάφου κατ' ἔθος παλαιὸν 30: καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἐξ ἡμισείας ἐμερίσθησαν.

(Σ. 30) εἰς μηνιάτικα ἑλληνικοῦ 4800 παιδαγωγοῦ 1830 κλ.

1842 (Σ. 29) Αὐγούστου 20: γρ. 145 εἰς ἕνα ξυλοκράβατον τὸν δωγραματζῆν . . . . .

1842 (Σ. 29) Αὐγούστου 26: 110 εἰς δύο σκλάβους τὴν πανήγυριν μία γυναῖκα φιλιπποπολίτισσα ὁποῦ ἐσκότωσαν τὸν ἄνδρα της καὶ τὸν καλπουζάνη χαρσλήκια

(Σ. 30), 335 εἰς μίαν γνωστὴν ὑπόθεσιν μὲ κοινὴν γνώμην εἰς Χ. Κωνσταντῆ καὶ πετρότζης ἐδόθησαν

125, τὸν σούγιουλτζῆν ὁποῦ ἐχρεωστοῦσαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ διὰ προσταγῆς τῆς ἐξουσίας μᾶς ὑπεχρέωσαν νὰ πληρώσομεν.

1843 (Σ. 31) εἰς μισθὸν ἑλληνικοῦ διδασκάλου χρονικὸν μηνῶν 12 γρ. 4800, τὸν κὺρ Γιαννάκην παιδαγωγὸν μισθὸν του μηνῶν 4 γρ. 667.

1846 (Σ. 32) Ἰανουαρίου 4:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

11200 μηνιαῖα δύο αἰτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ διδασκάλου καὶ τεσσάρων μεινῶν

4676 τοῦ παιδαγωγοῦ διδασκάλου παρ' ὁμοίως

(Σ. 36) Ἰανουαρίου 20:

1847

4800 εἰς διδάσκαλον ἑλληνικὸν χρονικὸν μισθόν του

2050 εἰς τὸν διδάσκαλον παιδαγωγὸν καὶ τὸν παπᾶ γιώργη βοηθόν του λείπων εἰς τὴν πόλι

1846 (Σ. 110) Ἰουλίου: ὧδε ἐμφανίζεται τὸ ὅσον χρέος γίνεται διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς σχολῆς καὶ διὰ τοὺς ὀνδάδες τῶν προσκυνητῶν πρὸς 75 τὸ πόγγη κατετος

1846 (Σ. 111) αωμστ' φ Ἰουλίου α: Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος μετὰ τῶν τιμιωτάτων Προκρίτων καὶ δημογερόντων, ἀπεφασίσθη κοινὴ γνώμη, διὰ νὰ φχιασθῇ κοινὸ σχολεῖον ἀλληλοδιδακτικόν, καὶ διὰ τὰς ἀπείρου καταχρήσεις ὁποῦ ἀκολουθοῦσαν τὸ πάλαι μέσα εἰς τὸν Ναὸν τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Πανυγήρεως, καὶ μερικοὶ ὀντάδες διὰ τοὺς προσκυνητὰς ὁποῦ ἔλθωνται εἰς τὴν Πανύγηριν χάριν εὐλαβείας, ὥστε νὰ κατοικοῦν ἐκεῖ, καὶ ὄχι εἰς τὸν Σεβάσμιον Ναόν. διὸ ἐδιωρίσθησαν κοινὴ γνώμη ἐπιστάται τῶν Οἰκοδομημάτων, ὅτε Κὺρ Μανόλης Χ'' Γεωργίου καὶ Ἀθανάσιος Θεοδώρου. καὶ διὰ τὴν Οἰκοδομὴν ταύτην, ἐδαπανήθησαν γρόσια, ὡς φαίνοντε κατέμπροσθεν ὀνομαστή, ἐνχειρίσθησαν κοινὴ γνώμη, ἐξ αὐτῶν τῶν γροσίων μερικὰ πρὸς τοὺς Τιμιωτάτους Κὺρ Μητάκον καὶ Κὺρ Ἰορδανάκην [1]) διὰ νὰ προβλέψουν τὰ ἀναγγαῖα διὰ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, ὡς φαίνονται κάτωθεν κατεστρωμένα ὀνομαστή.

Τὸ ὅλον τῶν δαπανηθέντων ἀνέρχεται εἰς Γρ. 7000 [2]).

1847 (Σ. 36) Εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν σχολείων Γρ. 4900, εἰς τὸν ἅγιον Γέροντα διὰ τοῦ παραπορτίου Γρ. 250, εἰς τὸ λάδι τῆς μητροπόλεως τὸν ἅγιον Γέροντα ὀκ. 50 Γρ. 212.20

1) Πατὴρ τοῦ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν καὶ διευθυντῶν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν Μιλτιάδου Ἰορδανοπούλου.

2) Ἡ σχολὴ αὕτη ᾠκοδομήθη εἰς τὸν περίβολον τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀπέναντι τοῦ κήπου τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, χρησιμοποιουμένη μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ὁμογενῶν κατοίκων. Κατεδαφίσθη δὲ ὡς καὶ ἡ ἄλλη σχολὴ καὶ οἱ ναοὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ὁμογενῶν.

1848 (Σ. 37) (σωμη') Ἰαν. 21. Τοῦ Ἀγαθονίκου Ἑλληνικοῦ διδασκάλου διὰ μηνιαῖα ἕξι καὶ μισὼ Γρ. 2600, τοῦ ἰδίου διὰ ψαλτικοῦ του μινιαῖα δύω καὶ μισὼ Γρ. 375, τοῦ Γιαννάκου κοινοῦ Διδασκάλου διὰ μῆνας ἓξ Γρ. 1080, τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ Διδασκάλου διὰ μῆνας ἓξ Γρ. 1900., εἰς ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον πίνακας, σανίδια, χαρτιά, λαγήνας, κορδέλλας καὶ ἄλλα Γρ. 835

1848 (Σ. 279) 7βρίου α' συνελθόντες εἰς ἕν, οἱ Τιμιώτατοι πρόκριτοι τῆς Πολιτείας ταύτης, Κοινῇ γνώμῃ παρεκάλεσαν ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἀρχιερέα των διὰ νὰ δηλώσω τὴν ἀνέκαθεν καταχριστικὴν συνείθειαν, τὴν ὁποίαν εἴχομεν, διὰ νὰ καταβάζωμεν τὴν ἡμέραν τῆς Πανηγύρεως τὴν Ἱερὰν καὶ Σεβασμίαν εἰκόνα τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐπὶ προφάσει τοῦ νὰ ἀπερνῶσι κάτωθεν αὐτῆς οἱ χριστιανοί· ἐπικαμφθεὶς τοίνυν κἀγὼ ἐπὶ ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῶν, ἀπεφάσισα συνοδικῶς ἵνα ἐκλείψῃ ἀπὸ τοῦ νῦν ἡ τοιαύτη καταχριστικὴ συνήθεια· διότι ἔκρινα ὅτι ὄχι μόνον δὲν ὀφελοῦνται οἱ χριστιανοὶ ἐκ τῆς τοιαύτης καταχρήσεως, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον βλάπτονται ψυχικῶς διὸ καὶ ὑποφαίνομαι.

Ὁ Σηλυβρίας Σωφρόνιος

1849 (Σ. 40) Μηνιαῖα τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ διδασκάλου Γρ. 4300, τοῦ Ἀναστασίου μηνιαῖα ἑπτὰ 7 Γρ. 2800, τοῦ παιδονόμου Γρ. 165, εἰς μόρτηδας χολέρας καὶ ἔξοδα τῶν λειψάνων Γρ. 266

1849 (Σ. 114) Μαΐου 3 Σὺν Θεῷ ἀπεφασίσθη κοινὴ γνώμη διὰ νὰ γίνῃ Ἀλληλοδιδακτικὸν Σχολεῖον, διὰ ἐπιστασίας τοῦ Κυρίου Ἀναστασίου δημητρίου καὶ Κυρίου Νικολάου Ἰωάννου. καὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην ἐξοδεύθησαν τὰ ὅσα γρόσια φαίνονται κάτωθεν καταστρωμένα ὀνομαστὶ καὶ ἐγράφθησαν κατέμπροσθεν τῶν τιμιοτάτων προκρίτων καὶ δημογερόντων τῆς πολιτείας ταύτης

Ὁ λ]σμὸς ἀνέρχεται εἰς Γρ. 33142,20 καὶ φθάνει ἕως εἰς σελ. 116 καὶ κάτω γράφει . . . . αὐτὰ ὅλα ἔγιναν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς σχολῆς, ἀπὸ 1849 Μαΐου ἕως 1851: Ἰανουαρίου 24.

Ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος ἐπιβεβαιοῖ

1851 (Σ. 43) Ἰαν. 24. Τὸν Ἀλληλοδιδάκτην μηνιαῖα 24 καὶ 2 ἀραπάδες κάρβουνον 9815 τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 15 καὶ μισὸ καὶ ἔξοδα εἰς τὸν ἐρχομόν του 6082, εἰς ἑλληνοδιδάσκαλον Γεώρ-

1) Πρόκειται διὰ τὸν ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (λεγόμενον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του Παραπόρτι).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γιον Νιάγκαν 15 μηνιαῖα 6082 γ. εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς νέας Ἀλληλοδιδακτικῆς σχολῆς 24463.

1852 (Σ. 47) Ἰανουαρ. 24. Εἰς Ζαχαρίαν ἀλληλοδιδάκτην μηνιαία τέσσαρα ἥμισυ 1835, εἰς Ἰωακεὶμ ἀλληλοδιδάκτην μηνιαῖα ἓν ἥμισυ 450, εἰς ἐμανουὴλ ἀλληλοδιδάκτην μηνιαῖα τέσσερα, 1400, εἰς ἑλληνοδιδάσκαλον γεώργιον ἐδόθησαν μηνιαῖα δώδεκα 4800.

1852 (Σ. 257) «Περὶ τραχώματος τοῦ ἀποθνήσκοντος»

Ἄνθιμος ἐλέου Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων]λεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Ἀρ. Πρω. 1145/845 Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σηλυβρίας καὶ ὑπέρτιμε ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος κὺρ Ζαχαρία χάρις εἴη τῇ αὐτῇ ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀπὸ ιζης τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου γράμματος ἐλάβομεν ἐν ᾧ εὕρομεν περίκλειστον καὶ ἀντίγραφον Προικοσυμφώνου τοῦ Χ''Σταυρῇ Δημητρίου Πατρὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ [1]) πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Νικόλαον Ἀποστόλου, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτοῦ καὶ τῆς τυπικῆς συνηθείας, περὶ ἧς πληροφορεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ἐξεδόθη ἡ περίκλειστος νομικὴ ρήτρα [2]), ἧς θέλει ποιήσει χρῆσιν ἀνάλογον ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς ἐδόθη. καὶ πρὸς τὸ ἐνδιαφερόμενον μέρος καὶ πρὸς γνῶσιν της.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς. αωοβ Μαρτίου

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χῷ ἀδελφός

1853 (Σ. 50) «Ἔτι ἐδόθησαν τὸν κὺρ σωτήριον πολυχρόνην πηγαίνοντας εἰς ρεδεστὸν διὰ βαπόρι γρ. 100 ἔτζιο (;) τῶν χαρατζιῶν γρ. 90 καὶ ἔξοδα τοῦ δρόμου του γρ. 118

1853 (Σ. 50) Ἰανουαρ. 24. Εἰς ἑλληνοδιδάσκαλον γεώργιον νιάγκα μηνιαῖα 9 Γρ. 3560 εἰς ἐμανουὴλ ἀληλοδιδάκτην κηδωνιέον (;) μηνιαῖα 5,1500, εἰς ἀληλοδιδάκτην μητιλινέον μηνιαῖα 6 Γρ. 2582, παιδονόμον μηνιαῖα 2 Γρ. 200.

1853 (256) Ἀντίγραφον γράμματος τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Μετρῶν Ζαχαρίαν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1853, δι' οὗ τοῦ ἀγγέλλεται ἡ μετάθεσις του ἀπὸ τὴν ἐπισκοπὴν Ἐρυθρῶν.

1854 (Σ. 52) Ἰανουαρ. 24 Τὸ Ἑλληνοδιδάσκαλον 4600, τὸν ἀλληλοδιδάκτην καὶ παιδονόμον μηνιαῖα πέντε 2750, τὸν Παιδονόμον Παναγιώτην διὰ μηνιαῖα τέσσαρα 1000 τὸν Ἀλληλοδιδάκτην Ἀναστάσιον 1750.

1) Μητρὸς τοῦ Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ.
2) Ἡ Νομικὴ ρήτρα δὲν εὑρέθη ἐν τῷ κώδικι.

1855 (Σ. 54) Ἰανουαρ. 24. Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον διὰ μηνιαῖα 9 ἀπὸ Φεβρ. 15 μέχρι 9βρίου 15 Γρ. 4500, τὸν Ἀλληλοδιδάκτην διὰ μηνιαῖα 11 ἀπὸ Φεβρ. 15 μέχρι Ἰαν. 15 Γρ. 4400.

1856 (Σ. 56) Ἰαν. 24. Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον μηνιαῖα 10 1]2 πρὸς γρ. 500 τὸν μῆνα 5250, τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον μηνιαῖα 4 πρὸς 550, 2200, τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον μηνιαῖα 7 1]2 α 450, ἕτερα 5 πρὸς 500 Γρ. 5875.

1857 (Σ. 57) Ἰανουαρ. 24. Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον μηνιαῖα 12 α 700, τοῦ Ἀναστασίου Μιχαηλίδου Γρ. 8400, τὸν Ἀλληλοδιδάκτην μηνιαῖα 12 Γρ. 6900.

1857 (Σ. 58) 1600 διάφορα ἔξοδα τῆς Ἐκκλησίας Ἁγ. Θεοδοσίας Παραπορτίου καὶ μοναστηρίου [1]).

23977 εἰς ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς τῆς Ἐκκλησίας.

1858 (Σ. 62) Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον μηνιαῖα 8 Γρ. 5100, τὸν ἴδιον μηνιαῖα 9 Γρ. 6400, τὸν Κυριακὸν Ἀλληλοδιδάκτην 1500. Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Σεραφὶμ μηνιαῖα 3 Γρ. 2100, Λεξικὸ καὶ ἄλλα βιβλία τοῦ Ἑλληνικοῦ 274.

1858 (Σ. 63) Μεταξὺ τῶν δαπανηθέντων, 16367 διὰ τὰ σχολεῖα 11500 τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον μηνιαῖα 17.

274 λεξικὸν καὶ ἄλλα βιβλία τοῦ Ἑλληνικοῦ
1000 διὰ 11 εἰκόνας καὶ 2 βιβλία τοῦ ἑλληνικοῦ
1964 ἔξοδα εἰς σπητάλια σχολεῖον ἑλληνικὸν
4905 εἰς ἐλεημοσύνην ὅλου ἔτους

1859 (Σ. 64) Ἑλληνοδιδάσκαλον Σεραφεὶμ μηνιαῖα 6 καὶ ἔξοδα ἀναχωρήσεως 4460, τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον Μιχαὴλ μηνιαῖα 6 4800, Ἀλληλοδιδάκτην Ἰωάννην μηνιαῖα 10 1]2 6380.

1859 (Σ. 97) μεταξὺ ἄλλων ὑπογράφει ταουλάριος Μαργαρίτης Ἀγγέλου, σκευοφύλαξ Σταῦρος Σωτηρίου.

1860 (Σ. 67) Τὸν Ἑλληνοδιδάκτην Ἀναστάσιον μηνιαῖα 12,

1) Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἐσώζετο μόνον μία μαρμαρίνη στήλη εἰς τὴν πλατεῖαν ὅπου ἐλέγετο ὅτι ἦτο ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Θεοδοσίας, παρὰ τὸ Γιάρι. Παραπόρτι ἐλέγετο ὁ ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐκ τῆς παρ' αὐτὸν μικρᾶς θύρας τοῦ τείχους. Μοναστήρι ἐλέγετο ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

10800, τὸν Ἀλληλ. Ἰωάννην Μηνιαῖα 12 7800, τὸν Παιδονόμον 1650.

1860 (Σ. 69) Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον Μηνιαῖα 11 1]2 Γρ. 9950. Τὸν Ἀλληλοδιδάκτην Ἰωάννην μηνιαῖα 12 7350, τὸν Παιδονόμον 1800.

1860 (Σ. 94) 8βρίου 27. Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ παρόντων τῶν τιμιωτάτων Προκρίτων καὶ δημογερόντων καὶ ἐξ ὅλων τῶν Ἐσναφίων ἐθεωρήθη ὁ λ]σμὸς τῆς τε οἰκοδομῆς τῆς τε Ἑλληνικῆς σχολῆς καὶ Ἀλληλοδιδακτικῆς τῶν ὁποίων ὁ θεμέλιος λίθος ἐβλήθη τῇ 3 Ἰουνίου 1859. Ἐπιστατῶν ὄντων τοῦ Κυρίου Πολυχρονίου Ἀνδρεάδου, Χριστοδούλου Σταυρίδου καὶ Δρόσου Μαργαρίτου, γραμματέως δὲ καὶ ταμίου τοῦ Κυρίου Ἐλευθερίου Σταυρίδου καὶ Νικολάου Χριστοδούλου ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ παρατίθεται ὁ λ]σμὸς τῆς σχολῆς. Καταλαμβάνει 3 σελίδας καὶ ἀνέρχεται εἰς Γρ. 323160. Ὑπογράφει : ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος.

Εἰς σελ. 98—99 καταχωροῦνται οἱ συνδραμόντες διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς Σχολῆς, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιερεὺς Κύριος Μελέτιος Γρ. 3600 καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων 1000.

1860 (Σ. 261) Ἀντίγραφον γράμματος τοῦ πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1861 πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ζαχαρίαν περὶ διαθήκης τῶν περιουσιῶν τῶν χριστιανῶν καὶ σχετικῆς ἐγκυκλίου τῆς Κυβερνήσεως.

1861 (Σ. 57) Ἰουνίου 28: Ἐπιστολὴ πατριάρχου Ἰωακεὶμ πρὸς τὸν Σηλυβρίας Ζαχαρίαν ἀγγέλλουσα τὸν διορισμόν.

1861 (Σ. 70) 22703 εἰς Σχολεῖα ἐξ ὧν 9950 τὸν ἑλληνοδ. Ἀναστάσιον μηνιαῖα 14 1]2, τὸν Ἀγαθόνικον διὰ Μηνιαῖα 5 2500, δι' ἔξοδα του 300

1862 (Σ. 71) Τὸν Ἀγαθόνικον Μηνιαῖα 12 6000, τὸν Ἀλληλοδιδ. Ζουμπουλίδην Μηνιαῖα 2 καὶ ἡμέρας 1107, τὸν Ἀλληλοδι Μηνιαῖα 10, Γρ. 5500, τὸν Ἀλληλοδι Βασίλειον 4000, τὸν Ἀγαθόνικον διὰ μηνιαῖα 12 Γρ. 6000.

1862 (Σ. 262) Σχέδιον ἰδιοκτησίας στασιδίων ἔχον ὡς ἑξῆς : Διὰ τοῦ παρόντος ἐκκλησιαστικοῦ γράμματος δῆλον γίνεται ὅτι ἐκ τῶν γυναικείων στασιδίων τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τὸ ὑπ' ἀριθμ. κείμενον

ἔνθεν μὲν τὸ ὑπ' ἀριθμ.

Ἔνθεν δὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ.

ὑπάρχει κτῆμα καὶ χρῆμα τῆς Κ.

Ὅπως, ἱσταμένη ἀκωλύτως ἐν αὐτῷ ἀκροᾶται τῶν ἱερῶν τελετουργιῶν, ἐπὶ τοῖς ἑφεξοῖς ἀπαραιτήτοις ὅροις τοῖς ἐν τῷ προεκδεδομένῳ Συνοδικῷ περὶ στασιδίων Τόμῳ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου κυροῦ Χρυσάνθου ἐνδιαλαμβανομένῳ καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν ἐπικεκυρωμένοις.

Α΄. Ἡ χρῆσις καὶ κτῆσις τῶν στασιδίων κληρονομικῶς περιέρχεται κατ' εὐθεῖαν εἰς μόνα τὰ γνήσια καὶ νόμιμα θήλεα τέκνα, ἀποκλειομένου παντὸς ἄλλου συγγενικοῦ προσώπου τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς, εἴτε ἐξ ἀνιόντος βαθμοῦ, οἷον μητρός, μάμμης, προμάμμης κτλ. εἴτε ἐκ πλαγίου : οἷον ἀδελφῶν, ἐξαδέλφων κτλ. ἐξ ἀγχιστείας κτλ.

Β΄. Ἐν ἐλλείψει νομίμων παίδων, τὰ στασίδια μένουσιν ὑπὸ τὴν ὁλοσχερῆ κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἀναμφισβητήτως.

Γ΄. Πᾶσα τυχόν, γινομένη πώλησις ἢ παραχώρησις στασιδίου εἰς ἄλλο πρόσωπον, ἄνευ ἀδείας καὶ συγκαταθέσεως τῆς κατὰ καιροὺς Ἐφορίας καὶ Ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ, καὶ ἐπομένως, ἄνευ ἐπισήμου Γράμματος ὑπογεγραμμένου μὲν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορίας, ἐπικεκυρωμένου δὲ ὑπὸ τῆς Α. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὑπάρχει ὅλως ἄκυρος καὶ ἀνίσχυρος.

Δ΄. Κατὰ πᾶσαν, ἐκ κανονικῆς πωλήσεως ἢ καὶ παραχωρήσεως, προερχομένην μεταβίβασιν τοῦ στασιδίου εἰς ἄλλο ὄνομα, καὶ ἐπομένως, τακτικὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδιδομένου ἐπισήμου Γράμματος, καταβάλλει τὸ πωλοῦν ἢ καὶ παραχωροῦν πρόσωπον μίαν Ὀθωμανικὴν λίραν (γρόσια 100) πρὸς ὄφελος τοῦ παγκαρίου.

Ε΄. Κατὰ πᾶσαν δεκαετίαν ἀνανεοῦνται, χάριν τῆς ἀναγκαίας ἀσφαλείας, ὅλα τὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν γυναικείων στασιδίων ἔγγραφα, τελουμένου ἑνὸς μετζιτιὲ (γρ. 20) ὡσαύτως διὰ δικαίωμα τοῦ παγκαρίου.

ΣΤ΄. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι κατὰ γράμμα πρὸς τὰς θεσπισθείσας ταύτας διατάξεις ἀποστεροῦνται ὁλοτελῶς τοῦ δικαιώματος τῆς κτήσεως καὶ χρήσεως τοῦ στασιδίου κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ ἀδιαφιλονικήτως.

Ἐκ τῶν ἐκτεθειμένων ὅρων ἐξάγεται ὅτι οἱ κάτοχοι στασιδίων οὐδόλως θεωροῦνται ἀπόλυτοι κύριοι αὐτῶν ἀλλ' ὡς μόνον ἔχοντες τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἐπιτρεπομένης αὐτῆς Ἐκκλησιαστικῶς διὰ τὴν καταβληθεῖσαν χρηματικὴν ποσότητα, ὡς διαλαμβάνει ὁ διατακτήριος Τόμος τοῦ ἀοιδίμου Χρυσάνθου.

Διὸ καὶ ἐγένετο εἰς ἔνδειξιν ἀσφαλείας τὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸν γράμμα καὶ ἐδόθη τῇ εἰρημένῃ Κ.

Ἐν Πατριαρχείοις 1862 τῇ
Ἡ Ἐφορία τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ
Ὁ πρόεδρος
(Ἐνεκρίθη ὅπως καὶ ἐνταῦθα ἰσχύῃ ὁ παρὼν κανονισμός)

1863 (Σ. 73) Τὸν Ἀγαθόνικον διὰ 12 Μηνιαῖα 5500, τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἰωάννην Μηνιαῖα 12 Γρ. 8150, τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 12 καὶ ἡμε: 10 6617, εἰς Ἀθανάσιον Ἑλληνοδιδάσκαλον ἐχρεώστουν ἀπὸ τοῦ 1862, 1200, Ἰωάννην Ἀλληλοδιδάσκαλον 1200 καὶ τοὺς Παιδονόμους Μηνιαῖα 12 1650, Βιβλία εἰς πτωχὰ παιδιὰ 385, Ἐλεημοσῦναι τοῦ ἔτους 4640.

1863 (277) Τῷ 1863: κατὰ τὴν 25: Φεβρουαρίου ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ Σεβ: μοι Γερ: ἁγ: Σηλυβρίας κω Ζαχαρία. ἐφυτεύθησαν ἔξω τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, καὶ τῆς Μητροπόλεως οἱ δύω πλάτανοι παρὰ τοῦ καδυλάπτη Πέτρου ἀποστόλου. ἐγράφησαν δὲ ἐν τῷ παρόντι κώδικη δι' ἐνθύμησιν.

ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος Ἀϊναλίδης

1863 (Σ. 266) φέρεται τὸ ἑξῆς πατριορχικὸν γρόμμα:

Ἰωακεὶμ ἐλέου Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σηλυβρίας καὶ ὑπέρτιμε ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κυρ: Ζαχαρία Χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Καθ' ἣν δέδωκεν ἀρτίως ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ ἐξοχώτατος ἐν Ἰατροῖς κ. Σαράντης Ἀρχιγένης, ἐπειδὴ ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ Κωμοπόλει Ἐπιβάταις τῇ πατρίδι αὐτοῦ προσυστηθέντος καὶ δι' ἰδίων του ἐξόδων συντηρουμένου Παρθεναγωγείου μέλλων ἤδη ἀνοικοδομῆσαι καὶ Ἱερὸν Ναόν, ἐξαιτεῖται ὅπως τὸ εἰρημένον Παρθεναγωγεῖον, ὅπερ μετὰ τὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀνοικοδομὴν θέλει χρησιμεύσει εἰς γυναικεῖον Μοναστήριον, περιβληθῇ διὰ τῆς Σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ χάριτος, ἀναφερόμενον εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ Σταυροπήγια Ἱερὰ Καταγώγια.

Διὰ τοῦτο ἐγκριθείσης Ἐκκλησιαστικῶς τῆς αἰτήσεως τῆς ἐξοχότητος του ἐπειδὴ κατὰ τὴν τάξιν ἀπαιτεῖται, ἵνα παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀποσταλεὶς καταβληθῇ σταυρὸς ἐν τῷ ἀναγερθησομένῳ Ναῷ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων μετὰ Παρακκλησίου ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἀνατιθέμενοι τὴν ἱερὰν ταύτην πρᾶξιν τῇ αὐτῇ ἱερότητι ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν αὐτῇ, ὅπως μεταβᾶσα εἰς τὴν ρηθεῖσαν Κωμόπολιν τῶν Ἐπιβατῶν πήξῃ τὸν ἀποστελλόμενον αὐτῇ σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ρηθέντι Παρθεναγωγείῳ ἀνοικοδομηθησομένου Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς γνώρισμα τῆς σταυροπηγιακῆς αὐτοῦ χάριτος κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ θεοφιλοῦς Κτίτορος. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

αωξγ' Μαΐου
Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν χῳ ἀδελφός.

1864 (Σ. 75) Τὸν πάτερ Ἀγαθόνικον διὰ 12 μῆνας ἀ 400 Γρ. 4800, εἰς τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους διὰ 8 1|2 μηνιαῖα 6225, τὸν Ἀλληλοδιδάκτην διὰ 12 μηνιαῖα ἀ 500 Γρ. 6000, τὸν Παιδονόμον Γαβριὴλ καὶ Ἰωάννην 540, δι' ἀσβέστι τοῦ Παρθεναγωγείου 30.

1865 (Σ. 78) Πάτερ Ἀγαθόνικον διὰ 12 μηνιαῖα 4800, τὸν Παντελάκην Ἀλληλοδιδάκτην μηνιαῖα 6 Γρ 3000, τὸν Ἀναστάσιον Ἀλληλοδιδάκτην Μηνιαῖα 5 Γρ. 2250, τὸν Κωνσταντῖνον Ἑλληνοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 11 τὰ μὲ 7 πρὸς 650 τὰ δὲ 4 πρὸς 700 Γρ. 7350, τὸν Ἀναστάσιον ἀδελφόν του Μηνιαῖα 5 ὑποδιδάσκαλον πρὸς γρ. 400 Γρ. 2000.

1866 (Σ. 79) Εἰς πάτερ Ἀγαθόνικον μηνιαῖα 7 2800, εἰς Θεοχάρην ἀλληλοδιδάκτην Μηνιαῖα 7 3500. εἰς Νικόλαον ἑλληνοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 7 4200, εἰς Παντελάκην ἀλληλοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 5 2500, εἰς Ἀναστάσιον ἑλληνοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 5 3500 εἰς Μαριγὸν διδασκάλαν Μηνιαῖα 6 2500, εἰς Ἀρχιδιάκονον μηνιαῖα 12 900, εἰς Ἰωάννην παιδονόμον διὰ μηνιαῖα 7 πρὸς γρ. 130 910, εἰς Κύριον Φωτάκην Παπαδόπουλον διὰ ἀλληλοδιδάσκαλον ὁποῦ ἐστάλη ὀπήσω 700, εἰς Κυριαν Μαριγὸν διδασκάλαν διὰ παλαιοὺς μισθοὺς ὁποῦ ἐστερεῖτο 2000.

1867 (Σ. 81) Εἰς τὸν Ἀναστάσιον Ἑλληνοδιδάσκαλον διὰ 12 μῆνας 8650, εἰς τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον Παντελάκην διὰ 12 μῆνας 6000, εἰς τὴν Διδασκάλισσαν Μαριγὼ δι' 6 μῆνας καὶ 1520 ὁποῦ ἤθελεν ἀπὸ τοὺς προκατόχους 4520, εἰς πτωχοὺς ὅλου τοῦ χρόνου 4620. Τὸ σύνολον 50884 δαπάναι.

1868 (Σ. 83) Τὸν Διδάσκαλον Ἀναστάσιον διὰ 12 Μῆνας 9000, Τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον Παντελάκην διὰ 4 Μῆνας 3000, Τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον Θεοχάρην διὰ 6 Μῆνας 3000, Τὴν Διδασκάλισσαν Ἑλένην, διὰ 12 Μῆνας 3600, Τοὺς πτωχοὺς δι' ὁλόκληρον τὸ Ἔτος 4500. Τὸ σύνολον 49646 δαπάναι.

Ἐν σελ. 259—260 ἀντίγραφον γράμματος τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ζαχαρίαν περὶ μνηστείας.

1869 (Σ. 85) Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον διὰ 12 Μῆνας 9000, Τὸν Ἀλληλοδιδάκτην Θεοχάρην διὰ 9 Μῆνας 4500, Τὸν Ἀλληλοδιδάκτην Ἀδαμάντιον διὰ 3 Μῆνας 1500, Τὴν Διδασκάλισσαν Κυρίαν Ἑλένην διὰ 12 Μῆνας 4200, Τὸν παιδονόμον Χρηστάκην διὰ 12 Μῆνας 940, διὰ τοὺς πτωχοὺς ὅλου τοῦ ἔτους 4500. Τὸ σύνολον 54194 δαπᾶναι.

Ἐν σελ. 277 τὰ ἑξῆς:

Τῷ 1866 Μαρτίου 25: ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς Ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Κορφαλῆ [1]), παρὰ τοῦ Σεβασμιοτάτω μοι Γέροντος ἁγίου Σηλυβρίας Κυρίου Ζαχαρία του ἐκ Πανίδου τῆς ῥαιδεστοῦ. μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ψαλλέντος ἁγιασμοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῇ ἁγία καὶ Μεγάλη Παρασκευῇ ἐξ ἀνάγκης ἐγένετο. Πρῶτον ἤδη ἀνακαινεῖται ἐκκλησία ἐκ βάθρων ἐν τῷ χωρίῳ Κορφαλῆ. μὲ ὑψιλὸν Βασιλικὸν Φιρμάνιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γερασίμου, καθότι τὸ πρῶτον ὑπῆρχον ἐν αὐτῷ τῷ χωρίῳ κάτεικοι Ὀθωμανοί.

Τὰ δὲ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, ἐτελέσθησαν πάλιν παρὰ τοῦ Σεβμοι: Γερν: ἁγίου Σηλυβρίας Κῳ Ζαχαρία τῷ 1869: Μαΐου 18: Κυριακὴ τῆς Σαμαρίτιδος καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ τελετῇ τῶν ἐγκαινίων ἡ Μνήμη τῆς Ἱερᾶς ἐκκλησίας ὀνομάσθη κατ' αἴτησιν τῶν ἐγχωρίων χριστιανῶν. ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Θεοσέπτων Βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. ἐγράφη δὲ ἐν τῷ παρόντι Κώδικη εἰς ἐνθύμησιν.

Ἐν Σηλυβρίᾳ τῇ 30: Ἰουλίου 1869:

ὁ Παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ μοι Γερ: ἁγίου Σηλυβρίας
ὁ ἀρχιδιάκονος Ἱερόθεος Ἀϊναλίδης ἐκ Πανίδου

1) Τὸ παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν χωρίον Κουρφαλῆ (τώρα εἶνε σιδηροδρομικὸς σταθμὸς) κατῳκεῖτο ἀπὸ 100 περίπου Τουρκικὰς οἰκογενείας καὶ ἄλλας τόσας Ἑλληνικάς, ὧν αἱ ἡμίσεις Βουλγαρόφωνοι. Οἱ χριστιανοὶ διετήρουν δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ἀπὸ τοῦ 1908—1912 παρθεναγωγεῖον, τὴν διδασκάλισσαν τοῦ ὁποίου ἐμισθοδότει ὁ πατήρ μου. Μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θράκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἱ μὲν ἑλληνόφωνοι κάτοικοι μετηνάστευσαν εἰς Ἑλλάδα, οἱ δὲ βουλγαρόφωνοι ἔμειναν μέχρι πρὸ τριετίας, ὁπότε μετηνάστευσαν εἰς Βουλγαρίαν.

1870 (Σ. 87) Ἰανουαρίου 24. γρ. 92 εἰς διόρθωσιν σπηταλίων εἰς Ἅγιον σπηρίδωνα.

1870 (Σ. 87) εἰς Ἀδαμάντιον ἀλληλοδιδάσκαλον διὰ Μηνιαῖα 12 7200, εἰς ἕλληνας διδασκάλους διὰ Μηνιαῖα 7 Μιχαήλον καὶ 5 Νικόλαον 6000, εἰς διδάσκαλον παρθεναγωγείου διὰ Μηνιαῖα 12 4200, εἰς παιδονόμον διὰ Μηνιαῖα 12 1200, εἰς μισθὸν Ἑλληνοδιδασκάλου Νικολάου Μηνῶν 12 6375, εἰς μισθὸν ἀλληλοδιδασκάλου Ἀδαμαντίου μηνῶν 12 7200, Διδασκαλίσσης Ἑλένης Μηνῶν 7 2450, Διδασκαλίσσης Ἀκριβῆς Μηνῶν 3 2125, Παιδονόμου Μηνῶν 12 1320, διάφορα ἔξοδα 3748, τὸ σύνολον 75505, Ἅγιος Τάφος 100 Πανήγυρις 35020.

1871 (Σ. 91) Ἰανουαρίου 24. Ἑλληνοδιδάσκαλον Νικόλαον Μηνιαῖα 12 6375

Ἀλληλοδιδάσκαλον Ἀδαμάντιον Μηνιαῖα	7200
Διδασκάλισσαν Ἑλένην Μηνιαῖα 7	2450
Διδασκάλισσαν ἀκριβὴν Μηνιαῖα 3	2125

1871 (Σ. 92) Ἀλληλοδιδάσκαλον Ἀδαμάντιον Μηνιαῖα 12 ἀ γρ: 600 7200, Ἑλληνοδιδάσκαλον Νικόλαον Μην. 6 ἀ γρ. 575 καὶ 6 ἀ γρ. 600 7050, Διδασκάλισσαν μην. 12 ἀ γρ. 500 6000, Παιδαγωγὸν μην. 12 ἀ γρ. 120 1440 Τὸ σύνολον 73557. Πανήγυρις 32268 ἔσοδα.

1875 (Σ. 277) κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐξεδόθη κατ' αἴτησιν τοῦ Σεβ μοι Γέροντος Ἁγίου Σηλυβρίας κὺρ Ζαχαρία ὑψιλὸν Φιρμάνιον περὶ ἀνεγέρσεως ἐκκλησίας εἰς χωρίον Αὔρεν [1]) τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς ἀποδώσεως ὑπ' ἀριθμὸν 2575: πρώτην φορὰν ἀνεγήρετε ἐν τῷ χωρίῳ τούτου ἐκκλησία ἀπέναντι τῆς ὄχθης τῆς συνοικίας τῶν ἐκεῖ κατοίκων Ὀθωμανῶν. ἡ δὲ ἐκεῖ σχολὴ ἀνηγέρθη πρὸ τριῶν ἐτῶν τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ Ἱεροθέου ἀρχιδιακόνου Ἀϊναλίδη καὶ τῇ συνδρομῇ τοῦ Γερ Ἁγίου Σηλυβρίας καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τῆς ἐπαρχίας ταύτης Σηλυβρίας.

(Διαθήκη ἐν τῷ χωρίῳ Κιοτζοὺκ Σεϊμὲν [2])

1876 (Σ. 117) Ἐπειδὴ ὁ θάνατος εἶναι κοινὸς εἰς ὅλους τοὺς ἀν-

1) Τὸ χωρίον Ἄβρεν (Τουρκ. Ἀκ Βιράν) εἶχε περὶ τὰς 150 οἰκογενείας Βουλγαροφώνους, αἵτινες, μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος τῷ 1909, προσεχώρησαν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν. Μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον μετηνάστευσαν εἰς Βουλγαρίαν.

2) Τὸ ἀναφερόμενον χωρίον Κιουτσοὺκ Σεϊμὲν ἦτο τσιφλίκιον τοῦ Ζανῆ Στεφάνοβικ Σκυλίτση, τὸ ὁποῖον ἐπώλησε περὶ τὰ 1880, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ βουλγαροφώνους κατοίκους, οἵτινες, μετὰ τὸ Τουρκικὸν Σύνταγμα, προσεχώρησαν εἰς τὴν ἐξαρχίαν. Μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον ἀνεχώρη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

θρώπους εἶναι ὅμως ἄδηλος ἡ ὥρα τοῦ θανάτου. διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ὁ Κωνσταντῖνος Δημητρίου Κάτοικος τοῦ χωρίου Κιοτσοὺκ σεϊμὲν τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας διὰ τὸ ἄδηλον τοῦτο τοῦ θανάτου φοβούμενος μήποτε τὰ καθ' ἐμὲ ἀδιάθετα μείνωσιν, σῷας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ τὴν παρούσαν μου τελευταίαν διατίθεμαι διαθήκην ἔμπροσθεν τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀρχιερέως καὶ τῶν περὶ αὐτῶν ἀξιοτίμων προκρίτων καὶ πρῶτον ἀφίνω εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς μου χριστιανοὺς καὶ εἰς ὅσους μὲ ἀδίκησαν καὶ ἔβλαψαν τὴν ἀπὸ καρδίας συγχώρησιν ἐπομένως ἐκ τῆς εὑρεθείσης μοι κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας ἀφίνω εἰς τὰς δύους μου ἀδελφὰς Ἀναστασίαν καὶ τρέγκα ἀνὰ ἓν μοσχάριον ἑνὸς ἔτους εἰς δὲ τὸν θετόν μου υἱὸν Κωνστάντω θανασάκογλου ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι θέλει γηροκομήσει ἐμὲ καὶ τὴν Σύζηγόν μου Μήτρον τὰ ἑξῆς πέντε βώδια, δώδεκα ἀγελάδια ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ δύο βουβάλες καὶ δύο βουβαλάκια τριάκοντα πρόβατα καὶ ἕνα ἵππον εἴκοσι κοιλὰ σιτάρι ἐσπαρμένο ἐν Πετσιλὲρ καὶ εἴκοσι κοιλὰ βρώμην καὶ ὅτι κινητὰ ἔπιπλα ὑπάρχουν εἰς τὴν οἰκίαν μου. Ταύτην μου τὴν διαθήκην θέλω νὰ ἔχω τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης. ὅστις ἐπιχειρήση νὰ ἀθετήση ἢ νὰ παρασαλεύση αὐτὴν εἰς τὸ παραμικρὸν νὰ ἔχη τὸν θεὸν τὸν ἀπροσώληπτον Κριτήν, ἀντίδικον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως δι ὃ αὔτη χειρὶ τῇ ἐμοὶ ἐβεβαιόθη καὶ παρ' ἄλλων ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς ἀσφάλειαν..

ἐν τῇ Ἱερᾷ μητροπόλει Σηλυβρίας τῷ ᾳωοστ': Μαΐου ιδ': διὰ τὸν ἀγράμματον κωνσταντῖνον Δημητρίου κατὰ παρακλησιν του, τὸν ὑπογράφω ἐγὼ ὁ Πνευματικὸς παπᾶ Γεώργιος Οἰκονόμος τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Σηλυβρίας αὐτὸς δὲ σταυροποιεῖ

ὁ σκευοφύλαξ σταυρῆς Σωτηρίου μαρτυρῶ
Ἀναστάσιος Μιχαὴλ μαρτυρῶ
Εὐλάμπιος Θεοδωρίδης μαρτυρῶ
βασίλειος Ἀθανασίου Μαρτυρῶ
Τριαντάφιλλος Ἀναστασιάδης

Ἀκολουθεῖ ἐν σελ. 253—255 ἀντίγραφον ἐκθέσεως, πρὸς τὸν Πατριάρχην Κ]πόλεως, ἐκ Μυριοφύτου ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1873 τῶν Σηλυ-

ρησαν εἰς Βουλγαρίαν. Μετ' αὐτὸν ἀπωκίσθησαν Τοῦρκοι καὶ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν ὀλίγοι ἐκ τῶν παλινοστησάντων ἐκ Στράντζας, οἵτινες καὶ τὸ ἐγκατέλειψαν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν,

βρίας Ζαχαρίου, Καλλιουπόλεως Γρηγορίου, Νυσσάβας Ἰγνατίου καὶ Μετρῶν Ἀνθίμου, οἵτινες ἀπεστάλησαν αὐτόθι ἵνα ἐξετάσουν τὰς ἐναντίον τοῦ ἐπισκόπου Μυριοφύτου Γρηγορίου (τοῦ Φωτεινοῦ) κατηγορίας καὶ ἀποφαίνονται ὅτι οὐδὲν εὗρον ἐπ' ἐλάχιστον ἐπιβαρύνοντα αὐτόν.

Ἐν σελ. 256 Ἀντίγραφον γράμματος τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Μετρῶν Ζαχαρία ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1853 δι' οὗ τοῦ ἀγγέλλεται ἡ μετάθεσις του ἀπὸ τὴν ἐπισκοπὴν Ἐρυθρῶν. Κατόπιν ἀντίγραφον γράμματος τοῦ πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1875 πρὸς τὸν Σηλυβρίας Ζαχαρίαν περὶ γάμου καὶ ἐν σελ. 257 ἀντίγραφον τοῦ ἰδίου πατριάρχου πρὸς τὸν ἴδιον ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1861 περὶ προβιβασμοῦ τοῦ ἀπὸ ἐπισκόπου Μετρῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν Σηλυβρίας.

Ἐν σελ. 278 τὰ ἑξῆς

1878 Σωτήριον ἔτος

Γνωστὸν ἐγένιτω τῆς πᾶσι ὅτι κατὰ τὴν ἐντεύθεν διάβασιν τῶν προσφύγων παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἐγένετω ἡ ἐκκλησία τοῦ χωρίου κορφαλῆ. Σεμνομένη ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Ἐν Δόξων Θεοστέπτων Μ. Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης θεία ἐπένευσις διὰ συνεργείας τοῦ Σεβ. Μ. Προέδρου καὶ διὰ συνδρωμῖς καὶ δαπάνεις τῶν φιλευσεβῶν ὀρθόδωξων χριστιανῶν τέλεον ἀνηγέρθη καὶ εἰς πέρας τὸ ἔργον ἐλθῶντος. κατὰ τῷ χιλιαστωοκτακοσιοστονογδοηκοστοῦ πρότου ἐπιτελέσθησαν καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς ρηθήσης Ἱερᾶς Ἐκκλησίας καὶ πάλιν εἰς τὸ Ἴδιον ὄνομα Ἡγιάσθη παρ' ἐμοὶ τοῦ ταπεινοῦ Ἀρχιερέως Βράτζης Νεοφύτου[1]) ἀντηπροσωπεύοντος τὸν Γηρεῶν Ἅγιον Σηλυβρίας Κ. Κύριλλον.

Ἐν ἔτι ᾳωπᾳ Μαΐου κδ'.
† Ὁ Βράτζης Νεόφυτος

Ἐν σελ 281 λογαριασμοὺς καὶ ἐν σελ. 282 τὰ ἑξῆς:

Τῇ 30 Ἰανουαρίου ἡμέραν τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. τελεῖται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπέτειος ἑορτὴ καὶ ἀρχιε-

1) Ὁ Βράτσης Νεόφυτος ἐξελέγη Βράτσης τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1872 καὶ ἐπ' ὀλίγον καιρὸν ἐχρημάτισεν ἀντιπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου Σηλυβρίας Κυρίλλου. (Σάρδεων Γερμανοῦ: Ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι Βορείου Θράκης «Θρακικὰ» τόμ. 8 σελ. 136).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ρατικὴ λειτουργία ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν τῶν Ἱερῶν καθηδριμάτων τῆς πόλεως ταύτης, καθὴν μνημονεύονται τὰ κάτωθεν σημειουθέντα ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν.

Ζῶντον

Κυρίλλου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

κεκοιμημένων ἀρχιερέων (Σηλυβρίας) Ἀρσενίου (1689) Παρθενίου χρυσάνθου. Θεοκλήτου. Καλλινίκου. Μακαρίου. Ἱεροθέου. Ματθαίου, Σωφρονίου. Ἰωαννικίου. Μελετίου. Ζαχαρίου. (ἀπεβ. 1877 Φεβρ. 6)

Ἐν σελ. 283 τῶν Κεκοιμημένων συνδρομητῶν

Νεοφύτου Ἱερομονάχου. Σωτηρίου. πολυχρονίου. Μιλτιάδου. παρασκευᾶ. Γεωργίου. Εὐδοκίας. δημητρίου. κωστή. σμαραγδής Νικολάου κατήγκος Ἀναστᾶς Δημητρίου πουλοῦς πρ(οσκυνητρίας) ἀναστασίας χουρμουζίου. Διονυσίου Νικολάου σπανδονὴ Ἐλένης ἀνίκας Ἀθανασίου Μαρίνου κωστάκη πρ τζοχερὶς τόμνας σωτηρίου τζοχερίς. σαράντη. [Ἐλευθερίου Σμαραγδῆς τέκνων. Σταυρὴ γονέων τέκνων καὶ ἀδελφῶν]. Τὰ ἐντὸς [ ] προσετέθησαν κατόπιν διὰ χειρὸς Δ. Σταυρίδου ἐν ᾧ τὰ προηγούμενα θὰ εἶναι προγενέστερα.

Ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ κώδικος κατ' ἀρχὰς οἱ λ]σμοὶ τῶν ἐπιτρόπων ἐθεωροῦντο κατὰ Νοέμβριον, τῷ 1825 εἰς τὰς 23 (Σ. 4), τῷ 1826 εἰς τὰς 28 (Σ. 5), τῷ 1827 εἰς τὰς 15 (Σ. 6), κατόπιν κατὰ Δεκέμβριον τῷ 1828 εἰς τὰ 23 (Σ. 9), τῷ 1829 εἰς τὰς 30 (Σ. 11), ἔπειτα εἰς τὸ 1831 καὶ 1832 εἰς τὰς 13 Ἰανουαρίου (Σ. 13 καὶ 15), τῷ 1833 εἰς τὰς 17 Ἰανουαρίου (Σ. 16), τῷ 1834 καὶ 1835 εἰς τὴν 1 Φεβρουαρίου (Σ. 18 καὶ 19), τῷ 1837 εἰς τὴν 11 Ἰανουαρίου (Σ. 20), τῷ 1838 εἰς τὰς 10 Φεβρουαρίου (Σ. 22), τῷ 1839 εἰς τὰς 12 Ἰανουαρίου (Σ. 24), τῷ 1840—1843 εἰς τὰς 20 Αὐγούστου (Σ. 26, 27, 29 καὶ 31), τῷ 1847 εἰς τὰς 20 Ἰανουαρίου (Σ. 36), τῷ 1848 εἰς τὰς 21 Ἰανουαρίου (Σ. 37), τῷ 1849 εἰς τὰς 23 Ἰανουαρίου (Σ. 40). Κατόπιν καὶ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος οἱ λ]σμοὶ ἐθεωροῦντο εἰς τὰς 25 Ἰανουαρίου, τοπικὴν ἑορτὴν τῆς ὁσίας Ξένης, τῆς ὁποίας τὸ σεπτὸν σκῆνος διετηρεῖτο εἰς Σηλυβρίαν, μεταφερθὲν μετὰ τὴν ἔξοδον τῶν Ἑλλήνων εἰς Καβάλλαν. Μετὰ τὸν ἑσπερινὸν προσεκαλοῦντο οἱ πρόκριτοι παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Σηλυβρίας εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἐθεωροῦντο οἱ λ]σμοὶ καὶ ἐγένετο ὁ διορισμὸς τῶν νέων ἐπιτρόπων καὶ ἐφόρων· συχνάκις ὅμως ἠρνοῦντο πολλοὶ ὅπως δεχθῶσιν καὶ σχεδὸν μετὰ βίας ἐπειθαναγκάζοντο «ὅπως φιλήσουν χέρι» ὁπότε καὶ ἐθεωρεῖτο ὅτι εἶχον δεχθῆ.